μένες πήγανε ἡ προσπάθειές της. Συγχρόνως ὁ Ρολάν Ντοζελὲς δημοσίευε κάθε μέρα στὴν ἐφημερίδα του ἄρθρα, καυτηριάζοντας τὴν ἀκανάντητα τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ποὺ δὲν μποροῦσανε νὰ συλλάβουν τὸν ἀσυνείδητο τύπο, ποὺ ἀνεστάτωσε γιὰ μιὰ ὁλόκληρη νύχτα τὴν κυκλοφορία στὴν πρωτεύουσα!..

Μὰ εἶνε καιρὸς νὰ σᾶς ἐξιστορήσουμε τὴν ἄλλη, τὴ μνημειώδη φάρσα του:

Ὁ ἰδιοκτήτης τῆς ταβέρνας, στὴν ὁποία σύχναζε ὁ Ρολάν, εἶχε ἕνα γαϊδουράκι, τὸ Λολό, ποὺ τὸ συμπαθοῦσε ἰδιαιτέρως ὁ δημοσιογράφος. Ἕνα βράδυ, ὁ Ντοζελὲς, ἐνῶ ἔπινε τὸ ἀψέντι του, χτύπησε ξαφνικὰ μὲ τὸ χέρι του τὸ μέτωπό του, σὰν νὰ τοῦ ἦρθε μιὰ ἔμπνευση. Οἱ φίλοι του, ποὺ ἤξεραν τί εἴδους ἐμπνεύσεις εἶχε συνήθως ὁ Ρολάν, περίμεναν καμμιὰ κοινούργια ἀπολαυστικὴ φάρσα.

—Ἀποφάσισα νὰ κάνω τὸ Λολὸ διάσημο καλλιτέχνη! εἶπε σοβαρώτατα ὁ Ντοζελές.

Καὶ διέταξε τὸν καταστηματάρχη νὰ φέρῃ τὸ γαϊδουράκι ἀπὸ τὸ σταῦλο του. Πῆρε ὕστερα ἕνα κομμάτι πανί, τὸ στερέωσε σ' ἕνα καβάλετο, —οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς πελάτες τῆς ταβέρνας ἦσαν ζωγράφοι καὶ ἄφηναν ἐκεῖ τὰ σύνεργά τους, γιὰ νὰ τὰ ἔχουν πρόχειρα, ἂν θὰ τοὺς ἐρχόταν ξαφνικὰ ἡ διάθεσι νὰ ἐργασθοῦν,—ἔδεσε ἕνα πινέλλο στὴν οὐρὰ τοῦ γαϊδάρου κ' ἔβαλε τὸ Λολὸ σὲ τέτοια στάσι, ὥστε ἡ ἄκρη τοῦ πινέλλου νὰ μπορῇ νὰ φτάσῃ τὸ πανί. Ὕστερα—καὶ ἐνῶ οἱ παριστάμενοι τὸν κύτταζαν κατάπληκτοι—ἔδωσε τοῦ Λολὸ νὰ φάῃ. Τὸ ὑπομονετικὸ γαϊδουράκι ἄγγισε νὰ κοινάνῃ τὴν οὐρά του ἀπὸ εὐχαρίστησι, ἐνῶ ὁ Ντοζελὲς ἔρριχνε διάφορα χρώματα στὸ πινέλλο.

Νὰ μὴ σᾶς τὰ πολυλογοῦμε, ὕστερ' ἀπὸ λίγη ὥρα, ἡ... οὐρὰ τοῦ γαϊδάρου εἶχε γεμίσει τὸ ἄσπρο πανί μὲ διάφορα ἄμορφα σχήματα, σ' ὅλα τὰ χρώματα τῆς Ἴριδος!..

—Τὸ τομπλὸ εἶνε ἕτοιμο! εἶπε τότε, μὲ τὴν ἴδια ἀπάθεια, ὁ Ντοζελές. Ἂς τοῦ δώσουμε ἕνα τίτλο γτυπητὸ ζωηρό... «Λύσις τοῦ Ἡλίου στὴν Ἀδριατική», λόγου χάριν. Ἂς βάλουμε καὶ τὴν ὑπογραφὴ τοῦ καλλιτέχνου... Ἰωαχείμ Ραφαὴλ Μπορονάτι, ἐπὶ παραδείγματι, καὶ... ἂς στείλουμε τὸ ἀριστούργημα αὐτὸ στὴν «Ἔκθεσι τῶν Ἀνεξαρτήτων»!..

Ἔτσι κ' ἔγινε. Τὸ ἔργον τῆς... οὐρᾶς τοῦ γαϊδάρου πέρασε ἀπὸ τὴν κριτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Ἐκθέσεως, ποὺ τὴν ἀποτελοῦσανε οἱ καλύτεροι ζωγράφοι, ἐκρίθη «ὡς ἄξιον λόγου, μολονότι τολμηρότατον» καὶ ἀνηρτήθη σὲ μιὰ καλὴ θέσι γιὰ νὰ κάνῃ τοὺς ἐπισκέπτας τῆς Ἐκθέσεως νὰ σπάζουν τὸ κεφάλι τους, προσπαθῶντας νὰ καταλάβουν τί ἤθελε ν' ἀπεικονίσῃ ὁ κ. Μπορονάτι μὲ τὴ συμφωνία αὐτὴ τῶν χρωμάτων!.. Ἐννοεῖται ὅτι βρεθήκανε καὶ πολλοὶ κριτικοὶ ποὺ τόνισαν ἐνθουσιώδεις ὕμνους στὴ ζωγραφικὴ ἰδιοφυΐα τοῦ ἀγνώστου αὐτοῦ καλλιτέχνου...

Θεωροῦμε τώρα περιττὸ νὰ σᾶς ποῦμε τί θόρυβος ἔγινε στὸ Παρίσι ὅταν ἐγνώσθη ἡ πραγματικὴ ταυτότης του... ζωγράφου!..

ΔΙΓ' ΑΠ' ΟΛΑ

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Βικτωρία εἶνε ἡ μόνη ἐστεμμένη γυναῖκα, ἡ ὁποία ἐβασίλευσε συνεχῶς ἐπὶ 50 ἔτη. Μεταξὺ τῶν βασιλέων πρῶτος, ὡς πρὸς τὸ μακροχρόνιο τῆς βασιλείας του, ἔρχεται ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας Γόρι, ὁ ὁποῖος ἔφερε τὸ αὐτοκρατορικὸ στέμμα ἐπὶ 80 ὁλόκληρα ἔτη (1855—935). Κατόπιν ἔρχεται ὁ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας Λουδοβίκος ὁ ΙΔ', ὁ ὁποῖος ἐβασίλευσε 72 ἔτη. Τρίτος ὁ Ἀρόλδος ὁ Α' τῆς Νορβηγίας καὶ τέταρτος ὁ Κομπιάγνος, μὲ 63 ἔτη βασιλείας.

***

Μιὰ ἐφημερὶς τῆς Λωζάννης δημοσιεύει τὸ ἑξῆς περιστατικό:

Τὴν περασμένη ἄνοιξι ἕνας κυνηγὸς μὲ τοὺς δυὸ σκύλους του καβαλήφθη ἀπὸ χιονοστρόβιλο σὲ μιὰ χαράδρα τῶν Ἄλπεων καὶ σκεπάστηκε ἀπὸ τὰ χιόνια. Τὰ δυὸ σκυλιά του προσπάθησαν νὰ ἐλευθερώσουν τὸν κύριό τους ἀπὸ τὰ χιόνια, ποὺ τοῦ εἶχαν παραλύσει τὶς κινήσεις, ὅταν ὅμως ἐπείσθηκαν ὅτι ὁ κύριός τους πήγαιναν χαμένοι, ξεκίνησαν καὶ τὰ δυὸ μαζὶ τρέχοντας κάτω στὴν κοιλάδα, σ' ἕνα χωριό, ὅπου κατοικοῦσε ὁ ἀδελφὸς τοῦ παθόντος. Μέσα σὲ μιὰ ὥρα τὰ σκυλιὰ εἶχαν διατρέξει διάστημα τεσσάρων ὡρῶν. Ὅταν ἔφτασαν δὲ στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ ἄρχισαν νὰ οὐρλιάζοιν θρηνητικὰ καὶ νὰ ἐκδηλώνουν τὴν ἀνησυχία τους μὲ τέτοιες κινήσεις, ὥστε οἱ ἄνθρωποι ὑποπτεύθησαν ὅτι κάτι τὸ ἔκτακτο συνέβαινε. Τέλος, ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὰ δυὸ σκυλιά, ξεκίνησαν πέντ'-ἕξη χωρικοὶ καὶ, μετὰ ἑφτὰ ὡρῶν πορεία, φτάσαν στὸν τόπο τοῦ ἀτυχήματος. Οἱ σκύλοι ἔδειξαν τότε τὸ μέρος ποὺ ἦταν θαμένος ὁ κύριός των, οἱ χωρικοὶ τὸν ξεσκέπασαν καὶ κατόπιν πολλῶν περιποιήσεων ξαναβρῆκε τὶς αἰσθήσεις του.

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Τὸ γέλιο τῆς γυναίκας εἶνε ἡ λιακάδα μέσα στὸ σπίτι.

Τ α κ ε ρ α ί υ

Ὡς τὰ σαράντα ἔχει ἡ γυναῖκα σαράντα ἀνοίξεις μέσα στὴν καρδιά της, μετὰ τὰ σαράντα ἔχει σαράντα χειμῶνες.

Ἀ ρ σ ὲ ν Ο ὐ σ σ α ὶ

Ἕνας ἄντρας ξεσπάει ἐναντίον τῆς γυναίκας ποὺ δὲν τὸν ἀγαπάει πειὰ κι' ἔτσι παρηγοριέται. Μιὰ γυναῖκα ἅμα ἐγκαταλειφθῇ, κάνει λιγώτερο θόρυβο καὶ μένει περισσότερο καιρὸ ἀπαρηγόρητη.

Λ α μ π ρ ο υ γ ι έ ρ

Ὁ γάμος ἔρχεται μετὰ τὸν ἔρωτα, ὅπως ὁ καπνὸς μετὰ τὴ φλόγα.

Σ α μ φ ό ρ

Ὅποιος δὲν τιμάει τὴν γυναῖκα του, τὴν κάνει ἄτιμη.

Ἰ σ π α ν ι κ ὴ π α ρ ο ι μ ί α

Ἡ ζηλοτυπία εἶνε παράσιτο τοῦ ἔρωτα.

Μ π έ ρ ν α ρ Σ ῶ

Ἡ γυναῖκες εἶνε ἡ φύλακες τῆς ἠθικῆς.

Λ ὄ ο υ ε λ

Λένε πὼς ἡ γυναῖκες κ' ἡ μουσικὴ δὲν ἔχουν χρονολογίες.

Γ κ ό λ σ μ ιθ

Λένε γιὰ μιὰ γυναῖκα ἐπαινῶντας την, «εἶνε ἀξιαγάπητη». Θάταν προτιμώτερο νὰ λὲν «εἶνε ἀγαπησιάρα». Γιατὶ ἐκεῖνο ποὺ ζητᾶμε ἀπὸ τὴ γυναῖκα, δὲν εἶνε νὰ τὴν ἀγαπήσουμε, ἀλλὰ νὰ μᾶς ἀγαπήσῃ.

Σ α μ φ ό ρ

Ἡ ζηλοτυπία γεννιέται μαζὶ μὲ τὸν ἔρωτα, μὰ δὲν πεθαίνει πάντοτε μαζύ του.

Λ α μ π ρ ο υ γ ι έ ρ

Ὁ ἔρωτας συνήθως εἶνε ἀδυναμία. Μὰ ἀδυναμία εἶνε καὶ θεραπεία τοῦ ἔρωτα.

Λ α μ π ρ ο υ γ ι έ ρ

Μιὰ γυναῖκα διαλέγοντας ἕνα φίλο, λογαριάζει πολὺ περισσότερον πῶς τὸν βλέπουν ἡ ἄλλες γυναῖκες, παρὰ πῶς τὸν κρίνει ἡ ἴδια.

Σ α μ φ ό ρ

Ἡ γυναῖκες εἶνε πάντα θύματα τῆς ὑπερβολικῆς εὐαισθησίας τους. Μ π α λ ζ ά κ

Ἡ ζηλοτυπία εἶνε ὁ φρουρὸς τοῦ ἔρωτα.

Σ α ί ξ π η ρ

Ὁ ἄντρας πληρώνει μὲ τὴν ἐλευθερία του καὶ μὲ τὴν ἀξιοπρέπεια του τὴ μεγάλη προῖκα ποὺ τοῦ δίνει στὸ γάμο του μιὰ γυναῖκα.

Ὄ ξ ε ν σ τ ι ρ ν

Ἡ γυναῖκα: ὄργανον ἔρωτος, ὄργανον θανάτου!

Α ἰ μ ί λ ι ο ς Ζ ο λ ὰ

Ἀπ' ὅλα τὰ πάθη, ὁ ἔρωτας ἐξευγενίζει περισσότερο τὴν ψυχὴ καὶ τὴν καρδιά.

Κ υ ρ ί α ν τὲ Τ α ν σὲ ν

Ὠμορφιὰ δχὼς χάρι εἶνε ἀγκίστρι χωρὶς δόλκια.

Ν ι ν ὸ ν τὲ Λ α ν κ λ ὸ ς

Ἡ ἀγνότης γιὰ τὴν ψυχὴ εἶνε ὅ,τι ἡ καθαριότης γιὰ τὸ σῶμα.

Ἐ π ί κ τ η τ ο ς

Κάποια πολὺ λίγο χριστιανὴ ἔγραφε στὸν ἐραστή της ποὺ ἔλειπε: «Ξ α ν α γ ύ ρ ι σ ε γ ρ ή γ ο ρ α! Ἂ ν μ π ο ρ ο ῦ σ α ν' ἀ γ α π ῶ ἕ ν α ν ἀ π ό ν τ α, δ' ἀ γ α π ο ῦ σ α τὸ Θ ε ό».

Ρ ι β α ρ ὸ λ

Ἡ γυναῖκες ξετρελλαίνονται γιὰ τὸ φρικίασμα τοῦ κινδύνου ποὺ διατρέχοιν τὶς στιγμὲς τῆς ὑπερτάτης τρυφερότητος.

Π ὼ λ Μ π ο υ ρ ζὲ

Ἕνας ἐραστὴς ἔχει ὅλα τὰ προτερήματα κι' ὅλα τὰ ἐλαττώματα ποὺ λείπουν ἀπὸ τὸ σίζυγο.

Μ π α λ ζ ά κ

Ὁ ἔρωτας μᾶς παρηγορεῖ γιὰ πολλὰ πράγματα. Γι' αὐτὸν ὅμως δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ μᾶς παρηγορήσῃ, ὅταν τὸν στερηθοῦμε.

Κ υ ρ ί α Ν τ' Ο ὐ ν τ ε τ ὸ

Νὰ ἡ γυναῖκες! Σᾶς ἀρέσει κάτι; Σ' ἐκεῖνες δὲν ἀρέσει. Δὲν σᾶς ἀρέσει; Σ' ἐκεῖνες ἀρέσει.

Τ ε ρ έ ν τ ι ο ς

Ὅσοι παντρευμένοι ἔχετε καμμιὰν ὑποψία γιὰ τὴ σίζυγό σας, μὴ σκεφθῆτε νὰ τὴν ἐξακριβώσετε, γιατὶ τὸ λιγώτερο ποὺ θὰ σᾶς στοιχήσῃ εἶνε νὰ τὴ διαδόσετε σ' ὅλον τὸν κόσμο.

Ἀ ν ώ ν υ μ ο ς

Ὅ,τι κα' νὰ πῇ ἕνας ἄντρας γιὰ τὶς γυναῖκες, ποτὲ δὲν θὰ πῇ τόσο καλὸ καὶ τόσο κακὸ ὅσο σκέφτεται ἡ ἴδιες γιὰ τὸν ἑαυτό τους.

Μ π α λ ζ ά κ

Τὸ πένθος εἶνε μιὰ καλὴ τύχη γιὰ τὴ γυναῖκα κι' ὁ λόγος ποὺ δὲν παντρεύομαι εἶνε γιατὶ φοβοῦμαι μήπως ἡ γυναῖκα μου μὲ ξεκάνῃ γιὰ νὰ μὲ πενθήσῃ. Τὰ μαῦρα πάνε τόσο καλὰ στὶς γυναῖκες!

Θ ε ό φ ι λ ο ς Γ κ ω τ ὲ